

BUNUL ECONOM

ABONAMENTE:

Pe an 4 coroane (2 fl.); jumătate an 2 cor. (1 fl.)
Pentru România 15 franci.

PROPRIETATEA

„Reuniunii economice în Orăștie“
Apare în fiecare Sâmbătă

INSERTIUNI:

se socotesc după tarifă, cu prețuri moderate
Abonamentele și inserțiunile se plătesc înainte.

Dela Șimleu.

Precum am fost anunțat în un număr trecut, la Șimleul Silvaniei s'a arangeat din privilegiul adunării de teatru, și o *exposiție de lucruri de mână femești*. Expoziția au arangeat-o două Reuniuni române de femei, cea din Selagiu și cea din comitatul nostru, al *Hunedorei*.

Ne facem o plăcută datorință străuind la acest loc mai cu dinadins asupra acestei expoziții, cu atât mai vârtos, că jumătate din ea este produsul hârniceii țerancelor române din jurul Orăștiei, anume din comunele Vaidi, Orăștie, Vurpăr etc. Lucrurile au fost gătate în iarna trecută, comandate fiind prin comisia specială din Orăștie în frunte cu mult stimata doamnă *Victoria Dr. Erdélyi*, vicepreședinta Reuniunii femeilor. Dna Erdélyi are și deosebitul merit de a fi instruat pe femei *ca să împreune frumosul cu folosul*, făcând din frumoasele lor țesături, lucruri, precum se va vedea mai jos, ce

au preț în case domnești, și cari ca atari s'au și căutat bine.

Buna idee, de a da țerancelor lucru în acest fel peste iarnă, a adus la Șimleu laudă comitetului dela Deva al Reuniunii femeilor, cu dna *Elena Hosszu* în frunte, ear' pentru telul norocit al executării, are mare merit dna *Erdélyi* dela Orăștie, ceea-ce cu plăcere înregistrăm la acest loc. Bine va fi ca succesul început să se urmeze. El poate avea admirabile urmări în instruirea și perfecționarea femeilor noastre, și așa dextere din fire.

Eată ce scrie un martor ocular despre aceste expoziții, în „Tribuna“:

Sub întreagă durata sărbătorilor dela Șimleu a stat la dispoziția publicului o prea frumoasă expoziție de lucru de mână, arangeată de »Reun. femeilor române din Selagiu și Chior« cu concursul »*Reuniunii femeilor române din com. Hunedoara*«.

Deja faptul, că această expoziție a fost aranjată cu concursul alor două reuniuni de femei din două colțuri de țeară, i-a asigurat dela început impor-

tanța deosebită. Căci vizitatorii numeroși ai expoziției au avut rarul privilegiu să compareze și să admire artisticele cusături și țesături făcute în *Selagiu* și în com. *Hunedoara*, și să constate cu veselie *asămănarea* artei manufacturieră a femeii române, ori în ce parte s'ar afla ea; dovadă că femeia română își culege modelul cusăturilor sale din motive curat naționale, comune întregii români.

Faptul acesta e de o importanță capitală, pentru-că ne arată lămurit puterea națională a portului românesc, a datinelor românești. Ne dovedește cum femeia română este, cel mai puternic depositar al datinelor, portului și obiceiurilor naționale.

Și apoi concursul acestor două fruntașe reuniuni poate ar și trebui să servească drept exemplu și drept indemn pentru celelalte reuniuni de femei — ca în curând să vedem o expoziție de lucruri de mână aranjată cu concursul tuturor reuniunilor de femei ce le avem. Ce privilegiu admirabil ar fi pentru această adunarea gen. a »Asociațiunii« la Sibiu!

FOIȚĂ

Camera de chimuri.

— Din franțuzește. —

Am părăsit hotelul împreună cu Maroux, în societatea căruia mă simțeam foarte bine, deși numai la prânz ne întâlneam uneori. Maroux era om cam de 50 de ani, și purta totdeauna haine negre, de jale. Voios nu l'am văzut nici-odată, expresiunea pururea melancolică a feței sale, arăta, că simpaticul bărbat tăcut, poartă în sufletul său amintirea unei mari dureri vechi.

Pe stradă, când am ajuns în apropierea postei, mi-am adus aminte că aveam să trimit la foaia mea o știre grabnică, și de aceea îi zisei lui Maroux:

— Viu îndată... Pardon, trebuie să intru... Numai trei minute telefonez ceva.

La cuvântul „telefonez“, Maroux se sguduî tare, și vîzui cum mâna lui se strinse nervos pe manerul de os al bățului său. Mi-am sfîrșit iute treaba, și mă grăbii la el, și chiar și acum era foarte iritat. O vreme ne urmarăm drumul tăcuți. Purtarea lui neînțeleasă, mă făcî curios, și mai mult ca să întrerup această tăcere genantă, zisei:

„Minunată invențiune mai e și telefonul acesta! Progresele extraordinare ale științei, ne fac servicii într'adevăr de neprețuit!“

— Așa crezi? zise Maroux ironic și într'un ton atât de amar, că m'a surprins. — Eu mai curînd aflu, că știința, în loc de ajutor, face cu dis-

preț pe om atent la neputința sa în nenumăratele necazuri ale vieții, dacă cumva, în cruzimea sa, nu ne chiar înmulțește grelele suferințe.

A văzut că din vorba lui cu două înțelesuri, nu l'am priceput clar, și cu glas tremurător zise mai departe:

— Ascultă o întâmplare, care te va face să înțelegi de ce mă cutremură și acum într'atâta iritația. Amintirea ei înfiorătoare încă și azi îmi înveninează viața, cu toate că sunt ani mulți de când s'a întâmplat.

Chiar ca pe vremea asta petreceam vara cu soția mea și cu copilul, la moșia din Morand, pe care chiar o cumpărasem. Casa se înălța în mijlocul unor câmpuri foarte întinse, adânc în pădure, și ca la trei mile dela Marseille. Cu noi era Blaise, credinciosul

Importanța capitală a unei astfel de expoziții n'ar putea-o îndestul aprecia!

Deosebitul merit al aranjării expoziției dela Șimleu îl au Spect. D-ne Maria A. Cosma, presidenta și d-na v. Vicaș, v.-pres. reun. sëlăgene-chiorene, precum și Stim. D-nă Elena Hosszu-Longin, presidenta »Reun. fem. din com. Hunedoara«.

Dintre exponente arată că cine și ce au expus.

I. Prin reun. femeilor sëlăgene-chiorone au fost adunate și expuse lucruri felurite de mână Din jurul Someș-Guruslăului. Din jurul Selsigului. Din jurulmeș-Odorheiului. Din Bogdana. Din Supurul-de-sus. Din muzeul »Reun. femeilor române sëlăgene«. Din Șeredeu. Din Hidig. Din Recea. Din Cosnicu. Din S.-Giurtelec. Din Cizer. Din Stirciu. Din Hotoan. Din M.-D.-Georgiu. Din Cluj. Din Chior. Dela școala de fete a reuniunii femeilor r. s. diverse lucruri de mână și desemnuri de-ale elevelor.

II. Prin »Reuniunea femeilor rom. din comit. Hunedoarei«:

Din Vurpăr: Rachila Onișor (2 perini de divan); Maria Vlaicu (2 perine de divan); Nica Puian din Orăștie (4 perine de divan); Marea Zapodean din Vaidei (covor de credenț, milieu, covor de tasă mare, măsurită, 2 covoare de tasă mică, 5 șurțe, 4 desagi roșii cu sîrmă, 4 desăguți de bumbac, 3 straițe); Maria Chișiu (straiță, 2 covoare, 6 ștergare); Saveta Pricăgian (4 covoare, model antic); Nița Nistor (covor de

fecior de casă, care era încântat că a putut ajunge în apropiere de oraș, unde locuia mama lui bătrână, o vrednică femeie marseilleană; și de aceea foarte bucuros își împlinea lucrurile de grădinar. Cugna și ale casei le îngrijea bătrâna noastră servitoare Nanette. Ear' eu însumi, în societatea femeii și a copilului cu pușca în spate și urmat de doi câni, mai mult mă plimbam decât vênăm. Așa trăiam liniștit, bucurându-ne de libertatea noastră singuratică.

Depărtarea orașului nu ne supăra. Am și făcut eu să nu simțim mult aceasta, căci cu destulă cheltuială, am statornicit legătură de telefon între casa noastră și oficiul central din Marseille. Așa apoi puteam ști foarte repede orice lucru mai însemnat, ce se întempla în fabricile mele din Paris.

Dulcea mea liniște mi-a tulburat-o o importantă știre de afacere: era vorbă

credenț și de tasă, milieu, 2 covoare, covoraș de măsuță, 3 tablete), Nica Puian (4 tablete); N.N. din Vaidei: (2 covoare de măscioară); Opreana lui Ioan Andreiu din Orăștie (3 covoare, 2 acoperitoare de fotel); Rachila Onișor (covor mare); N. N. din Vaideiu (3 covoare diferite, 2 mici de tasă, milieu, fugătoare); Nița lui Ioan Opra din Vaidei (covor de credenț și de pat, 3 batiste de călușeri). Donațiunea dlui Vulcu din Orăștie (covor de chaise-longue, 5 cravate pentru dame, 2 capete (funduri) de perină).

Din fugitiva examinare a admirabilelor manufacture expuse remarcăm următoarele momente.

Lucrările femeilor din comitatul Hunedoara ne arată un gust mai rafinat, dar' atât de dulce — întunecat ca și vieța țerancelor din romantica țeară a lui Huniade-Corvin.

Lucrările Sëlăgenilor sunt mai vioaie, mai abundante în colori rîzătoare, doar' și Sëlăgiul e mai vioiu, mai »răsunat« decât comitatul Hunedoarei.

»Reuniunea femeilor române din comitatul Hunedoara« a ajuns deja să instruiască femeile sale cum să folosească admirabilele lor cusături și țesături la lucruri practice, folosite și de societatea cultă. Dovadă: cravatele cusute, milieuurile, traistele elegante (de mână), perinile de divan țesute etc. Nădăduim că acest progres va afla cultivătoare și între harnicele Sëlăgene.

În sfîrșit ori-cât ași dori, nu-mi

despre o liferare pentru miliție, la care era mare concurența. Eu aveam nădejde s'o câștig eu, trebuia numai să merg însumi la 2—3 personajii în afacere. Mi-ar fi plăcut să mă duc cu familie cu tot, dar' lucrul era tare grabnic. Și-apoi era așa de frumoasă petrecerea asta vara aici, și copilașul se simțea așa de bine aici la aer, că soția mea s'a hotărît să stea ei aci.

Tocmai în sara când să plec, a plouat foarte tare. Când a sosit trăsura și am început a-mi lua rămas bun, m'a apucat așa o strîngere de inimă. O simțire deosebită, pe care nu voiam să mi-o arăt, mă îndemna ca de nou să fac pe soția mea, pe Luisette, băgătoare de samă, să fie foarte cu grije.

M'a liniștit zimbînd:

— Păi că doar' numai două nopți stai dus; buna Nanette doarme aproape de mine, Blaise are pușcă și din pavi-

este posibil să enumăr baremi toate momentele vrednice de remarcat, ce le-a oferit expoziția aceasta.

Și apoi faptul, că cele mai multe lucruri au sosit aranjatorilor abia cu câteva ore înainte de deschidere, pe lângă cea mai mare bunăvoință, a făcut imposibilă aranjarea potrivită a expoziției. Abia au ajuns să îmbrace pe un model un port din Sëlăgiu. Cât de admirabil și instructiv ar fi fost când aranjatorii ar fi putut îmbrăca pe câte un model și celelalte porturi din Chior, Meseș, țeara Hațegului etc.

Ori-cum însă, ca început, expoziția aranjată de amintitele două reuniuni a fost foarte succesă și de o importanță deosebită — mulțumită desinteresatelor aranjatoare și zeloaselor exponente — între care se vor decerne 32 premii din partea »Reuniunii fem. rom. sëlăgene-chiorene«.

Din lipsa de timp aceste premii s'au distribuit numai ulterior.

AGRICULTURA

Sămînța.

De ar fi pămîntul cum nu se poate mai bun din fire, dacă acesta l'am lucra cu unelte cele mai deservite și la timp cât mai potrivit și gunoindu-l din greu, ear' la sămînat am arunca o sămînță proastă, toate cheltuelile și ostenețele noastre ar fi zadarnice, de roadă mulțumitoare nici

lon îmi aude strigătul, ear' cei doi câni foulandezii ne sunt o pază admirabilă. Și peste tot ce s'ar putea întempla?

Vocea Luisei nu era așa hotărîtă precum voia să arete că e; era pe-aci pe-aci să rămîn acasă, când soția mă agrăi energetic:

— Nu suntem sêraci, Guy, dar la vîrsta ta nu-i iertat încă a neglija afacerile! Du-te numai. Doar prin telefon putem vorbi în tot minutul, și-apoi îți spun că pază avem destul de bună!

Față cu această bărbăție, m'am rușinat. Mi-am sărutat înc'odată soția și am plecat.

Pe tren însă am avut o noapte nedurmită și cum am sosit dimineața în Paris, iute m'am dus la telefon. Mi-s'a dat legătura cu Morande, și, deși schimonosită nițel, am auzit vocea dulce a Luisei:

— Halo! Tu ești Luisette?

vorbă nu poate fi. Din sămânță proastă roadă proastă are să iese, pentru-că scris este: »ce sameni aceea răsare«. De aceea sămânței, fie aceea de grâu, secară, orz, ovės sau de cucuruz, ori apoi de trifoiu, măzărice și de napi sau în sfirșit de legume sau de poame, trebuie să i-se dea cea mai mare îngrijire.

Nu însă toți plugarii țin seamă de cerințele sămânței aveau bune. Din această pricină aflăm a fi folositor să întreținem pe cetitori, acum în ajunul, sămănatului, asupra cerințelor de căpetenie ale sămânței.

Sămânța menită pentru sămănat trebuie să fie foarte bine dezvoltată: *mare, plină și grea*, mai departe să fie *curată* de alte semințe sau materii străine, adecă aleasă ca pe masă, și *boabele unul ca unul*, nu sbârcite, nici ciuntite sau sfêrticate. În sfirșit sămânța să fie *bine uscată și proaspătă*.

Pentru-ca sămânța să fie mare, plină și grea se cere în locul prim, ca ea să fi fost secerată fiind coaptă pe deplin. Holdele secerate în pângă nu dau sămânță aveau bună, ca cele secerate fiind răscoapte. Nu arare-ori însă holdele răscoapte se scutură de vânt și de ploaie, sau apoi cu prilejul căratului, ori alt-cum; și se scutură în astfel de împrejurări, nu grăunțele de a doua și a treia mână, ci fruntea, adecă tocmai cele mai potrivite pentru sămănat. În astfel de întâmplări, deși răscoapte grăunțele, ce au rămas, ele nu sunt destul de bune pentru sămă-

nat. De aceea, pe cât numai se poate, trebuie încunjurate cu cea mai mare băgare de seamă toate cauzele, cari ar putea cășuna scuturarea sămânței.

Pentru-ca între grăunțele de sămănat să nu rămână grăunțe slutite este de neapărată trebuință, cum am scris și cu alt prilej, ca ele să fi fost treerate cu îmblăcii, și nu cu mașina.

Pentru-ca boabele de sămănat să fie unul ca unul, și să nu se găsească printre ele boabe mici, sbârcite și ne-coapte, trebuie să se vânture pe arie, cum se făcea odinioară, și să se aleagă numai grăunțele, cari au căzut mai departe, și cari sunt cele mai frumoase, mai mari, mai pline și mai grele.

Și apoi și aceste să se mai treacă și prin trier.

Mare înrîurintă asupra bunătații sămânței are și modul ei de păstrare, fiind păstrată într'un loc bine uscat și expusă vântului, sămânța își păstrează timp mai îndelungat puterea de încolțire și rodire. Totuși, din ce sămânța e mai proaspătă, din ce e mai bună pentru sămănat. Grâul și cucuruzul își păstrează bine puterea de încolțire, timp de doi ani, secara numai un an. Plantele oleioase și păstăioase peste tot își păstrează mai bine puterea de încolțire decât spicoasele.

Sămânța veche și rău păstrată își pierde cu totul sau în mare parte puterea de încolțire. Sămânța se păstrează rău în locuri jilave și puțin expuse vântului. În astfel de locuri sămânța se în-

fon. De astă-dată a trebuit să aștept mult până-ce mi-a răspuns la sunarea clopoțelului.

— Halo! Vai, Luisette! De ce așa cu întâziere? Ori s'a întâmplat ceva?

— Nu... Dar totuși o întâmplare neașteptată. Obloanele ferestrilor le închiserăm, câinii i-am slobozit. Nanette a făcut pat lui Blaise mai aproape, în antișambră, ca să nu se mai întâmple ceva ca ieri noapte, și el să fie departe. Dar iată numai că sosi un copil, aducând o scrisoare lui Blaise, mamă-sa e foarte bolnavă și îl roagă să grăbească la ea în oraș. Copilul a plecat apoi numai decât. Bietul Blaise își ieșise cu totul din fire, doar știi cât își iubește pe mamă-sa. M'am gândit că de s'ar întâmpla ca bătrâna să moară încă în noaptea asta, ar fi o neîndurare a opri pe fiul seu să o sărute pentru cea din urmă dată. Cu mare greutate l-am pu-

cinge și capătă un miros a mucegaiu. Sămânța aceasta de obicei nu e bună pentru sămănat.

Pășunea din ogoară și din miriști.

Am stăruit în deosebite rânduri asupra trebuinței de a nu mai lăsa ogoară sterpe și de a pune miriștile îndată după secere sub brazdă.

Am arătat numai acum de curând și cum ar trebui să se urmeze mai potrivit la părăsirea ogoarelor, ca nu numai să nu se pricinuiască pagube, chiar nici la început; din contră să se apuce pe calea cea mai bună din capul locului. Și am arătat de altă parte pentru-ce e bine, ca miriștile și peste tot ori-ce loc, de pe care a fost luată roada, să se pună pe dată sub brazdă.

Nu e vorbă, sunt multe comune, cărora lipsindu-le pășunile naturale aproape cu desevîrșire — stau foarte rău în privința pășunatului, și de aceea țin că e neapărat de lipsă a rămânea pe lângă obiceiul de a lăsa an de an o parte a hotarului ogor. Ținta de căpetenie a lăsării ogorului este ca în timp de un an pământul — cum se zice — nu numai să odihnească, ci prin arat și grăpat în 3—4 rânduri să se stărpească buruienile din rădăcină și toate sămânțele și gângăniile netrebuincioase apoi prin întoarcerea acum pe o parte acum pe cealaltă, de se

tut îndupleca să se ducă în oraș. Chiar acum închisei ușa după el și de aceea te-am făcut să aștepti. Dar tu cum te afli? Ai isprăvit bine?

— Da... Dar să vorbim despre tine. N'ar fi trebuit să lași pe Blaise să meargă. Nici cu trăsura nu poate sosi napoi înainte de 11 ore. Până atunci vei fi neliniștită... și și eu! Cum ai și putut lăsa pe fecior până ce nu te-ai încredințat despre adevărul știrii? Cel puțin lăsat-a Blaise pușca aci?

— De sigur... în antișambră. O să ved.

— Nu s'au dus și câinii cu el?

— Nu, nu. Zac în curte; dorm... Totul e liniștit.

Aci oficiantul de telefon ne întrerupse:

— Domnul meu, minutele au trecut; mai așteaptă trei inși.

— La revedere, dragă Luisette, te

— Eu. Te sărut.

— Ați petrecut bine noaptea? Nu vi-a fost frică?

— Nu!.. Adecă totuși... nișel. Dar mai virtos Nanette. N'am durmit până în zi, pentru-că — dar nu te spăria — Nanettei i-s'a părut că aude pași în grădină. Câinii, pe cari din nebagare de samă, nu i-a slobozit din lanțuri, au lătrat mult

— Ei?... Și...?

— Nimic. Am strigat pe Blaise. El, cu pușca, a încungiurat casa, dar n'a dat de nimic. Azi și eu rid de frica noastră. — Copilul se scoală, până acum a durmit bine, mă strigă, de aceea trebuie să te las. Mergi dar și-ți vezi de afacere. Dacă mai ai timp vină iară la teleton. La revedere.

Pe jumătate liniștit, mi-am umblat cu atâta rîvnă în afacere, că numai la 8 seara am mai putut merge la tele-

poate, și prin gunoie, pământul se se îmbunătățească.

Plugarii nostri însă nu au atâta în vedere această țintă; căci dacă în adevăr aceasta ar avea-o, mai că n'ar fi greu să se desvețe de obiceiul lăsării ogorului. Ei ușor s'ar putea încredința, că prin aratul ogorului în ajunul iernii, și printr'o a doua arătură făcută primăvara, când apoi se se samene, s. p., mazărice cu ovės, pământul se lucră și pregătește cât de bine pentru grâu, aducând totodată și un nutreț adevărat prețios, nu ca cel de pe ogoare.

Dar' plugarii nostri de fapt țin, că fără ogoare n'ar putea trăi, neavând unde să-și pască vitele în timpul verii, și astfel dau ogoarelor o însemnătate, care în adevăr nu o au. Este știut că pe ogoare, afară de unele burueni și afară de pir, alte plante nu cresc. Unele burueni ce e drept, le rod animalele, dar' ele sunt puțin hrănitoare; cele mai multe însă rămân neatinsse de animale, fac flori și pe urmă sămânță, care dă prilej și pe mai departe sporirii de sămânțe netrebnice și stricăcioase bucatelor. Pîrul din contră, este mâncat cu plăcere de animale; dar' această plantă, cum am zice, atât de tare la cap, și atât de dușmană tuturor plantelor nobile (alese), ca grăul, sēcara, cucuruzul ș. a., această plantă trebuie stîrpită din vreme și de câte ori se arată cu ajutorul plugului, grapei și a. unelte. Cu chipul acesta apoi de pășune mulțumitoare pentru animalele de casă nici vorbă.

După socotelile făcute, pășunea

voiu chema de nou dacă nu dormi. Cred că pân'atunci se va întoarce și Blaise.

— O, nu voiu dormi. Auzi pe Marcel. El se acapătă de haina mea și îți zice noapte bună. Auzi numai:

— Noapte bună, tată dragă.

— Noapte bună, dragii mei. Vă sărut.

Oficialul intrerupe de nou:

— Dle, cei cari mai așteaptă sunt nerăbdători!

Plecai. Oamenii cari așteptau, se uită mâniași la mine. În ciuda depărtării așa mari, cuvintele iubiților mei îmi fuseseră așa de aproape, că mă cuprinseseră cu totul iluzia, părea că eram cu ai mei la olaltă. Cum am eșit din căsuța de telefon, par'că aș fi pășit în altă lume. M'au cuprins cu totul gân-

de pe ogoarele cu pământ de frunte abia ajunge la a treia parte din prețul unei pășuni naturale. Și aceasta numai când facerea ogorului se amână până într'un târziu. În această întâmplare, pentru o pășune ca vai deea, pământul rămâne nelucrat și neîmbunătățit pentru planta următoare, astfel, că nici în anul acesta pășune, nici în anul ce vine roade cum se cade. În cazul cel mai bun abia animalele mărunt: oile și porcii găsesc ceva hrană în ogoare.

Și pe cum pășunea din ogoare tot așa și pășunea din miriști nu se potrivește pentru animalele mari, cari de obicei nu găsesc aproape nici o hrană în ele. Dacă însă în holdă a fost sămănată de cu primăvară o plantă de nutreț (trifoiu sau lucernă), în acest cas se poate trage nădejde de o pășune bună și îmbelșugată pentru întreaga toamnă. Spre această țintă ar trebui să stărue plugăria noastră. Cu lăsatul ogorului și cu pășunatul lui nu se face economie înțeleaptă; de asemenea nici cu pășunatul miriștilor în modul de până acum.

De aceea trebuie cu ori-ce preț să o rupem cu trecutul și să ne întocmim economia altfel, punându-o pe un temei mai sănătos.

Este deci de neapărată trebuință, ca miriștile să se are cât mai îngrabă după îndepărtarea roadelor. Prin această lucrare pământul se îmbunătățește foarte mult; ear' de pășunea din miriști aproape nici o pagubă.

Pământurile ce ar fi menite pen-

durile și grija pe care au deșteptat-o în mine cuvintele Luisettei... Istoria cu scrisoarea aceea!.. E ceva deosebit că au depărtat din casă pe singurul bărbat!.. Fantasia îmi zugrăvea nainte chipuri negre. Când am ajuns la hotel, n'am putut îmbuca nici o bucătură. Aprins m'am fost ridicat dela masă, când un prieten îmi aduse știri însemnate privitor la afacerea pentru care venisem. Era bine târziu când am gătat cu el și am putut pleca iară la telefon.

— Halo! Luisette!.. Tu ești?... Răspunde... răspunde dară!

În sfârșit am auzit o voce. Era a ei, dar preschimbată în șopot tremurător.

— Inchipue-ți numai Guy!.. De o oră suntem roabele nebuniei!.. Nu

tru ogor să se are din toamnă și la primăvară să se are din nou, sămănându-se mazărice. După adunarea acesteia pământul se întoarce și înainte de sămănat pământul se ară din nou și se samănă grâu.

În holdele, ce se vor sămăna de cu toamnă, să se arunce la primăvară trifoiu, care va da o pășune bună pentru toamna viitoare.

Cu cât mai îngrabă vom isbuti să ne scăpăm de ogoare și să facem și din miriști o pășune adevărată bună, cu atât mai ușor vom avea puțința de a băga vite bune în iarnă și peste tot de a ținea vite mai multe și mai bune, ear' cu chipul acesta de a ne îmbunătăți plugăria și a da mereu înainte.

Frați plugari! Nu luați în glumă aceste povești! Ele au de țintă îndreptarea plugăriei noastre pe calea singură mântuitoare, pe care este pornită plugăria în toate țările, unde se poate zice că plugarii au eșit deasupra rului.

STUPĂRIT

De neapărată trebuință pentru stupari.

Am spus de repețite ori: să se facă așa și așa. Dar' nici cel mai ușor lucru nu se poate săvârși în coșniță fără anumite obiecte.

Vrei să te uiți mai înadins într'un stup sau și numai să te apropii cu fața de urdiniș, nu o poți face aceasta fără așa numitul *obrăzar*, care te scutește de împunșetura neplăcută a albinelor. Un obrăzar, care abea costă câțiva ze-

am găsit pușca!... De sigur mișelul acela a furat-o... Blaise nu s'a mai întors... Trebuie că l'au depărtat din casă cu gând rău.. Poate îl țin prins... Abia pot răsuffla... Nebunesc, așa mi de frică... Deja cred că în grădină... Așteaptă numai să ascult...

Mi-am apăsă bine pâlția telefonului pe ureche, și tocmai așa o spaimă m'a cuprins, ca și pe soția mea.

— Luisette, te rog... Nu mă lăsa în tăcere... Vorbește, vorbește într'una... Auzi vocea mea?

— Câinii mărăe... Deja latră... Ah latră turbați!... Să aruncă spre fundul grădinuței... Iată-i tac... Și nu să mai întorc îndărăt... E liniște, liniște fi-roasă... Dar'... dar'... Pe nisipul cărării din grădină să aud pași grei, tiriți, par'că vin, se duc...

ceri, este de neapărată trebuință în stupărit. Și bine ar face și țeranii noștri, cari se îndeletnicesc cu stupăritul a-și agonisi câte un obrăzar. Căci fără de el nici-când nu vor cuteza a face cutare și cutare încercare în lăuntru stupului.

Pentru cei-ce au coșnițe mobile sunt în locul întâiu neapărat trebuințioase *cleștele*. În lipsa cleștelor de stupi coșnițele mobile nu sunt mai mult vrednice decât coșnițele obicinuite de nuiele.

Avem apoi trebuință de un *cuțit de rētezat* fagurii, de un *dērg* pentru curățirea în coșnițe și de un cârlig, cu care se ne ajutam la deschiderea terestrilor, și la curățirea lățișorilor, de care stau acățate ramele.

Toate aceste scule simple se pot agonisi cu 2—3 coroane. Și totuși ele fac servicii nespuse de însemnate stuparului. Fără ele, stuparul e ca fără mână.

ȘTIRI DE TOT FELUL

Director la „Ardeleana“ a fost ales în săptămâna trecută, în ședința plenară a direcțiunii, dl *Dr. Aurel Vlad*, avocat în Deva, unul din cei mai distinși și de frumos renume între tinerii avocați. Au fost trei reflectanți. Dl Dr. A. Vlad a întrunit unanimitatea voturilor direcțiunii. Îl felicităm și-i urăm mulțumire și rezultate strălucite în frumosul post la care e chemat.

Bancă nouă în Cugir. Duminică s'a ținut la Cugir adunarea gene-

— Luisette, vorbește, vorbește!... Mă înăduș... Inebunesc... Ce auzi?... Ce?...

— Deja nimic... nimic... Ba da... Jos se aud sgărieturi infundate, răzēturi... Ca și cum ar cerca să strice crucea fereștii... Lemnul e învins... Sparg o fereastră... D-zeule... D-zeule...

Am sbierat, m'am sbătut la telefon ca un nebun.

— Telefonează la Marseille... la poliție, la gendarmerie, la...

— Ce folos?... Trei miluri... prea târziu!...

— Fă larmă!... fugi!... ascunde-te. Da, da. Ia pe mititelul și fugi!...

— Nu pot! N'am putere... Vin în sus!... vin în sus!... Treptele se sgu-
due... sunt în galerie... caută... pipăe...
Sunt la ușe!... O sparg!... O, biet co-

rală de constituire a noului institut de credit „Cugireana“, întemeiat de frunțașii români ai acestei mari comune. Capitalul social e deocamdată 50.000 cor. Adunarea constituantă și-a ales: Director pe dl Procopiu Herlea, cassar: G. Berian; în Direcțiune: Ionuț Ștefănesc, Petru Ștefănesc, Constantin Olariu, Nicolae Olariu, Ion Băluț, D. Bria, Aron Oltean, Ioan Herlea și Ioan Lupuț. În comitetul de supraveghere: Edmund Bihory, Ioan Cincora, și Valeriu Recei, suplenți: G. Berian și G. Muntean I. Vasilie.

Doamne ajută!

Generalul Aron Bihoru, veteranul bun soldat, fost comandant Regimentului nostru de cassă 64. la Orăștie, de mai mulți ani pensionat cu rang de general-major, cavaler al ordinului Coroana de fer cl. III. etc., a răposat la 7 Aug. în Orăștie, fiind înmormântat la 9 Aug. după ritul nostru gr.-or. Răposatul era iubit și stimat aici de toți și lasă după sine un fiu minoren și soția văduvă. Odichnească în pace!

Zilele din urmă ale săptămânii trecute, au fost zile de mare potop în cele mai multe părți ale Ardealului. Ploi ca din ciubăr căzute din ziua de Sft. Ilie vr'o 3 zile după olaltă, ba mai mult, au umflat văile și riurile și fluviile, le-au revărsat peste țărmi și au înecat și au potopit mulțime de averi ale economilor.

La Orăștie valea Șibișelului a făcut pagube uriașe. Plouând teribil pe

pilașul meu!... D-zeule!... Vino, vino!... Ajutor... ajutor!... Tălharii... tălh!...

De-odată a tăcut. Am auzit încă ceva horăitură... apoi ceva de nedescris, un sgomot nehotărît și ce mai știu!... Apoi nimic, nimic.

Am simțit că ceva mi-se rupe în creier, am căzut pe spate ca într'o adâncime fără fund.

Când mi-am deschis ochii, eram la poliție.

— Nevasta mea!... Copilul meu!... Ii omoară!...

Oficerul de poliție m'a crezut nebun, și când a înțeles totul mi-a zis:

— Imi pare foarte rău, dar' acum nu se poate, toate oficiile sunt închise. Trebuie să așteptăm până dimineață.

Și Maroux oftând își încheie istoria:

munții Șibișelului, torentul de apă adunat în vale a luat cu sine mii de stângini de lemne care erau adunate de întreprinzătorul Binder și gata de plutit, și le-a mână, dar' la Căstău s'au infundat lemnele și au mână toată marea de apă peste grădini și câmpi și a sdrobit și stricat tot. La grebla mare a Orăștiei nouă infundare, care a pricinuit revărsarea și înecarea părții de oraș dintr'acolo, locuită de Români, cărora le-a făcut pagube mari la toți. Dacă lemnele dlui Binder nu erau care se provoacă revărsările văii, necazul era mult mai neînsemnat. Pentru aceea o comisie din amplotiați ai primăriei orașului au și început încă Luni și Marți prețuirea pagubelor dela om la om, și aflăm că oamenii se arată mulțumiți cu prețuirea, și vor urma pertractările la poliție și plătirea pagubelor prin stat, căci a lui este întreprinderea pe care o conduce dl Binder. Cei-ce nu vor fi mulțumiți cu prețuirea organelor orășenești și nici la pertractări nu se vor împăca, vor porni procese contra statului pentru pagube.

In alte părți pagubele revărsării apelor din zilele trecute, n'au fost nici ele mai mici.

Oltul, Târnavele și alte riuri, au eșit din matcă și au inundat teritoriile întinse. Astfel *Făgărașul* și *Sighișoara* și împregiurimea lor, au stat aproape de tot sub apă. Făgărașul e strătăiat de patru vâlcele de munte, cari se varsă în Olt. Sâmbăta trecută noaptea au fost groaznice ruperi de nori, și dimineața toate păraele eșiseră din

— Inchipuește-ți numai ce noapte teribilă am avut! Poți ceti în ziarele de atunci amănuntele *versării de sânge din Morande*. Mi-am pierdut nevasta și copilul, mi-au omorît pe bētrâna Nannette și pe bietul Blaise. Toate sunt descrise... Dar' nimenea nu poate descrie acel chin cu care m'a isbit pe mine în acea zi descoperirea științei, telefonul, chinuirea grozavă în care se sbate un om, care din depărtare de 200 miluri aude vaetele soției și a copilului, știe că-i omoară acum familia și el nu poate face altceva, decât sbiară înaintea unei mașinării fără viață! Acea căsălie a telefonului, a fost pentru mine o mai teribilă *cameră de chinuri* ca cele din evul mediu. Trad.: P.

albie, rupând podurile și umplând mai multe strade ale orașului, unde în unele locuri apa e la înălțime de un metru în jurul caselor. Poporațiunea e desperată. Clopotele vesteau până departe primejdia; întreg orașul era în picioare și cu putere supraomenească lucra să mântuie ce mai era de mântuit. Polițiști, gendarmi, miliție și pompieri cu luntri cutreerău locurile mai primejdite, scoțând din case, gata a se prăbuși pe cei nenorociți și ducându-i la loc sigur.

Intre Sibiu și Făgăraș circulația pe calea ferată a încetat. Linia e stricată în multe locuri; două poduri ale căii ferate au fost luate de valuri.

La sudul Făgărașului pâraiele au mai scăzut, dar' au lăsat în urma lor adevărată potopire.

Duminică după amiaz apoi a început să amenințe Oltul, care asemenea a eșit din matcă, inundând ținuturi întregi. Aproape întreg orașul Făgăraș era sub apă și comunicația într'insul numai cu luntri se mai putea face. Mai multe case s'au prăbușit în apă.

Din Sighișoara se scrie că: În urma ploilor de mai multe zile, Târnavamare a eșit din matcă și a inundat partea de jos a orașului. Locuitorii periclități și-au părăsit casele, scoțând și vitele la larg.

Din alte ținuturi ale Oltului sosesc asemenea știri îngrozitoare. Mulțime de comune din calea lui stau sub apă și poporațiunea a rămas în miserie cumplită. Bucatele secerate, dar rămase încă în câmp, au fost mânate de valurile turbate și le-au nimicit cu desăvârșire.

La teologie în Sibiu au fost primiți eștan pe cursul I: 32 tineri, între cari 22 absoluiți de gimnasiu, (18 cu maturitate, 4 cu gimnasiu fără matură,) și numai 10 cu clase mai puține.

Pagubele făcute la câmp de miliție. Ministrul de honvezi, baronul Fejérváry a dat ordin comandelor militare, prin care se face cunoscut, că pagubele ce vor suferi proprietarii prin călcarea armatei la manevre, numai în acel cas vor fi plătite de visterie, dacă păgubașul în 24 de ore după retragerea miliției, își înștiințează cererea pentru pagubele suferite.

Un oreer smintit. Foaia sêcuiască din Tergu-Murșului scrie, că

gendarmeria din Csikszent-Mihály avea bănueli asupra unui om, care petrecea la gară. L'a provocat să se legitimizeze și s'a aflat, că străinul este un muncitor italian cu numele Petru Maruzi, cumnatul lui Bresci, ucigașul regelui Umberto. Maruzi a mărturisit, că vrea să călătorească la Viena, ca să omoare pe împăratul Francisc Iosif. S'au aflat la el mai multe scrisori compromițtoare. Firește, a fost arestat numai de cât și dus la tribunalul din Tergu-Murșului. Așa se pare, că omul acela n'ar avea mintea întreagă. El și-a mărturisit sincer planul grozav ce și-l făcuse. Procurorul continuă cercetarea.

Di Vincențiu Babeș, membrul Academiei Române, va sêrba la finea lunei acesteia nunta sa de aur. Cu ocaziunea aceasta Academia Română va trimite valorosului luptător al cauzei române o adresă de felicitare. Fiiul seu, dl Dr. Victor Babeș, va merge la Budapesta pentru a asista la această frumoasă sêrbare familiară.

Foamete în Italia. Cele mai roditoare provincii ale Italiei, Calabria și Apulia sunt bântuite de foamete. Bieții plugari, cari numai rar vêd pânea, se tocimesc la lucru numai pentru mâncare. Hoții și spargerile sunt la ordinele zilei. Cei prinși se roagă cu lacrimi în ochi de judecători, ca să fie condamnați la temniță cât mai lungă, ca să se împărtășească cât mai îndelungat de vîptul din închisoare.

La Mesentea petrecerea aranjată din privilegiul sfințirii școalei, despre care am amintit și noi, a avut un frumos rezultat și material, a rămas venit curat în favorul școalei 145 cor. Dl preot Oțoiu, care mult a ostenit pentru buna reușită, poate fi mulțumit de frumosul rezultat și material și moral.

„Prindeți pe Jidan!” Cetim în »Gazeta« de Marți: Astăzi dela orele 10 și jum, a. m. până la 4 ore p. m., când scriem aceste rânduri, localul poliției din Brașov este asediat de-o mare mulțime, în parte foarte agitată, în parte tot atât de curiosă, din cauza unei întâmplări, ce s'a petrecut în suburbiul Scheiu și al cărei erou este un Evreu străin, care după propria sa mărturisire se află în orașul nostru numai de azi dimineață la orele 8.

De-odată se răspândi prin oraș

faima, că un Jidov a voit să fure un copilăș de român din Scheiu și că a fost prins de popor, bătut și în urmă dus la poliție, unde se află și copilul, care era să fie victima lui, dimpreună cu părinții sei. Din mijlocul mulțimei adunate în fața poliției se auziau strigăte de indignare în urma știrea revoltătoare.

Ce se petrecuse? Vom comunica aici, ceea-ce am putut afla până acum. Înainte însă de-a istorisi, ceea-ce s'a petrecut azi, trebuie să premitem următoarele:

Cam de vre-o săptămână s'a lățit taima în Scheiu și prin centrul orașului, că niște Jidani cutreeră suburbiile noastre, aleșuind după copii creștini. Fapt este, că în 7 August st. n. s'a prezentat la căpitania orașului o fată de sas, cu numele Maria Seuler, locuitoare în Scheiu strada asilului (Siechenhausgasse), care a făcut arêtare, că în casa lor a venit un Evreu, cam în etate de vre-o 35 ani, cu barbă și îmbrăcat în haine evreești, care a propus familiei cinci mii floreni, dacă îi vor da un copil.

În ziua următoare s'a prezentat la poliție o ungueroaică, Balló Dénesné, nevasta unui ziler, care locuiește în Scheiu, tot în apropierea stradei amintite, și a făcut aceeași arêtare.

Evreul, care se află arestat la poliție și care a cauzat aglomerația poporului, se numește Sigismund Singer, e de 30 de ani trecut, domiciliat în Arad fost contabil, de 4 ani fără nici o ocupațiune, mai în urmă a fost în Arad.

La interogator a spus, că a sosit astăzi cu trenul de 8 ore dimineața la Brașov, de unde avea de gând să plece cu trenul de 11 ore a. m. la Predeal. Întrebat fiind, dacă are pașaport, a răspuns că nu posedă nici un fel de pașaport sau certificat, ear' încât pentru mijloacele de traiu a declarat, că primește ajutoare dela anumite persoane, precum dela Hirsch, Dreyfus etc. Intre scrisorile, ce s'au găsit la el, erau numeroase corespondențe cu diferiți rabini.

Singer a mai spus la poliție, că a plecat dela gară spre oraș și pe drum a întâlnit pe un funcționar, care purta chipiu și pe acesta l'a întrebat, pe unde ar putea eși în pădure. Bag-samă avea dorința să ia aer curat înainte de plecare. Funcționarul i-a spus, să meargă prin suburbiul Scheiu. Astfel a plecat într'acolo și a ajuns pe la orele 10 a. m. în Valea Morilor (Tocile). Aici, zice

el, ar fi fost atacat cu petrii de cătră copii și ar fi fost încunjurat apoi de cătră popor și acusat, că ar fi vrut să răpească un copil, fără să fi avut nici o intențiune de a face aceasta.

Copilul din cestiune este al locuitorilor români din Scheiu, George și Maria Constantin, de 4 și jum. ani și îl cheamă Vasile. L'am văzut la poliție, tremurând în brațele mamei sale. Este un copilăș frumuseț, voinic și sănătos.

O femeie spune cum a văzut că s'a apropiat Evreul de micul Vasile, cum l'a luat de mână și a pornit cu el, vrând să intre într'o ulicioară laterală, făcând însă ea larmă, răpirea a fost împedecată și Jidanul prins.

Rău la inimă și la moartea sa. Un grădinar de curte, eșit nu de mult la pensie, căpătă o boală de ochi. Neumblând după medic, orbî. În necazul lui se hotărî să se omoare. Înainte de a îndeplini însă sinistra-i hotărîre, își scoase averea de câte-va sute de mii coroane dela bancă, adună hârțiile grămadă și le arse. Apoi își trase un glonț de revolver.

Omidă. Cetim în «Deșteptarea» din Bucovina: Din multe părți ale țerii sosesc iar' plângeri că s'au ivit o mulțime de fluturi, cari năpustesc pe locuri sămănate cu napi, trifoiu etc. și pun ouăle lor pe aceste plante. Abia a trecut nevoia cu un rând deomidă ce a nimicit în multe locuri munca bieților nostri țerani, și acum năpustea îi cercă de a doua oară. Din păpușeleomidelor, au eșit ear' fluturi, cari vor nimici și aceea ce a mai rămas pe câmp, pentru că din ouăle fluturilor vor eși omide cari vor roade iar' toate culturile dela țeară.

Pentru-ca acești fluturi să fie nimiciți, trebuie să fie întâia grijă a gospodarilor noștri. Dar' cum să se facă aceasta când noi nu dispunem de acele mijloace, ce guvernele altor țeri le pun agricultorilor la îndemână când dă o astfel de nevoie asupra lor. Guvernul țerii, prin rostul inspectorului său pentru cultura țerii, dă sfatul că: acolo unde se arată fluturi pe câmpuri, este bine ca gospodarii să iee fâșii de pânză late de 50 — 80 cm. și lungi de câți-va metri, și după-ce le-au uns pe o parte cu păcură sau altă materie cleioasă să tragă aceste fâșii peste ogoarele năpădite de fluturi și fluturii se vor lipi

de păcură și apoi vor putea fi nimiciți. Bine ar fi dacă aceste fâșii de pânză unse cu păcură la capete ar fi ținute de doi oameni, cari apoi ar trece iute cu ele peste ogor. Fluturii s'ar putea prinde cu vâluri; sau noaptea în putini desfundate unse în lăuntru cu pcură, cari se așează pe un drug în mijlocul ogorului și noaptea să anină sub ele un fânar aprins.

Adunarea generală a Asociațiunii este convocată pe 21 și 22 Septemvrie n. la Sibiu. Să va alege președinte nou, vicepreședinte și întreg comitetul central.

Posta Redacției.

Dlui „Un abonent” al „Activității”. Văd că, fără să știu, îmi faci și dta o nedreptate. Eu n'am participat la adunarea casinei din loc care a eschis 2 foi, și a hotărît abonarea „Gurii Satului”. Numai pentru aceea și-o spun asta ca să vezi, cât de nedrept ești, când, pe tema asta, încerci a irita contra mea între alții chiar și pe capul bisericei mele!

Dar' de n'ai știut'o dta și deci ai scris întemeiat numai pe închipuire, o putea ști asta scumpul dtale „redactor”, și atunci nu trebuia să publice și alușile greșite din articolușul dtale. Dumnealui însă n'are timp să controleze adevărul celor-ce publică, pentru-că chiar acum e tare cufundat în cetirea Pravilei (imitează pe Krüger) și ci-că pe viitor are să vorbească tot în pilduirii sfinte, ca un cuvios ce e.

I. M.

Din însărcinarea „Reuniunii Economice”:
Editor și redactor responsabil: Ioan Moța.

2998—1901. végrh. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A dévai kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhirre teszi, hogy Krisán György végrehajthatónak, néhai Murár Petru hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 212 kor. tökekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében az 1881. évi LX. t. cz. 144. §. alapján és a 146. §. értelmében a dévai kir. törvényszék és járásbiróság területén levő Sársfalva községében fekvő a sársfalvi I. rész 146 sztjkvben néhai Murár Petru jugutodai Murár Luka, Murár Petru, Muntyán Mihály illető A † 1 rsz. 126. 127. 132/1 132/2 hrsz. a. $\frac{30}{60}$ részre 459 kor., 2 rsz. 309 hrsz. a. $\frac{30}{60}$ részre 92 kor., 3 rsz. 457 hrsz. $\frac{30}{60}$ részre 152 kor., 5 rsz. 533/4 hrsz. a. $\frac{30}{60}$ részre 403 kor. a II. rész 111 sztjkvben néhai Murár Petru jugutodai

Murár Luka, Szofia és Petrut illető A † 1 rsz. 146 hrsz. a. $\frac{6}{12}$ részére 92 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a tennebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi szeptember 16-ik napján délelőtti 9 órakor Sársfalva község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

A dévai kir. törvényszék mint tkvi. hatóság 1901. évi május hó 29-én.

Fábián,
kir. tszéki bir.

712—1901. kir. végrh. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulirótt kir. bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. és 120. §§-ai értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbiróságnak 1901. évi V. 444 sz. végzése folytán Dr. Draia Eneas szászvárosi ügyvéd által képviselt »Ardeleana« szászvárosi pénz-és hitelintézet részvénytársaság mint alap és felül foglaltató javára Dr. Serban Miklós mint egyenes adós és fogarasi lakos és Dr. Muntean Aurel és Dr. Moldovan Silvius szászvárosi lakosok mint készfizető kezesek elleni hátralékos 1185 kor. 82 fillér, ezután 1901. évi 23/V-től 6% kamatai, $\frac{1}{3}$ % váltó díj és 25 kor. 50 fill. eddigi megállapított költségek és ezuttali 4 kor. 40 fillér árverési költségek erejéig kielégítésként le és felülfoglalt és 2627 koronára becsült különféle butorok, zongora és biciklyből álló ingók birói árverésen el fognak adatni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbiróságnak 1901. évi V. 444/2 sz. végzése tolytán, a helyszinén Szászvároson adósok lakásán leendő eszközlésére határidőül 1901. évi szeptember hó 5-ik napjának délutáni 3 órája kitüzetik, a midőn is a fennt kitüntetett ingók esetleg becsáron alól is, azonban csakis készpénz mellett fognak elárvereltetni.

Kelt Szászvároson, 1901. évi augusztus hó 9-én.

Rács Árpád,
kir. bir. végrh.

720—1901. végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kir. bírósági végrehajtó, az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §§-ai értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az «Ardeleana» pénz és hitelintézetnek, Moiseszk Maxim és társai perkászi lakosok ellen 132 kor. tőke, ennek 1900. évi 10/II-től 6% kamatai 37 kor. 50 fill. eddigi, ezuttal 4 kor. 10 fill. árverés kifizetési költségek erejéig kielégítésként le és lefoglalt és 640 koronára becsült lóvak, szerszám, tinó, sertések, kocsi, borju, szeke-
rek, széna és egyéb ingók birói árverésen el fognak adatni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak 1901. évi V. 498/2 számú végzése folytán Perkászon adosok lakásán leendő eszközzésére határidőül 1901. évi szeptember hó 6-ik napjának délelőtti 8 órája tüzetik ki, a midőn is a fentti ingók esetleg becsáron alul is azonban csakis készpénz mellett fognak eladatni. A befolyandó vételár pedig birói letétbe fog helyeztetni.

Kelt Szászvároson, 1901. évi augusztus hó 14-én.

RÁCZ ÁRPÁD,
kir. bír. végrh.

796—1901. sz. tk.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulírott kir. bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §§-ai értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbírósnak 1901. évi V. 512/4 számú végzése folytán Dr. Draia Eneas szászvárosi ügyvéd által képviselt „Ardeleana” pénzintézet javára Bogdaneszk Iuon és társai ludesdi és szerekai lakosok elleni 1160 kor. tőke, ennek 1896. évi 3/II-től járó 6% kamatai 56 kor. 96 fill. eddigi valamint ezuttal 3 kor. 80 fill. árverés kifizetési költségek erejéig kielégítésként lefoglalt és 1740 koronára becsült szekér, széna, kocsi, hordók és ökrökbeli ingók nyilvános birói árverésen elfognak adatni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak 1901. V. 512/5 sz. végzése folytán Szerekán adósok lakásán leendő eszközzésére határidőül 1901. évi szeptember hó 6-ik napjának délutáni 2 órája tüzetik ki, a midőn is a fentti ingók esetleg becsáron alol is, azonban csakis készpénz mellett fognak eladatni, a befolyandó vételár pedig birói letétbe fog helyeztetni.

Kelt Szászvároson, 1901. évi augusztus hó. 14-ik napján.

RÁCZ ÁRPÁD,
kir. bír. végrh.

4047—1901. tk. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A dévai kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi özv. Irimie Péterné végrehajthatónak ifj. Dengel Frigyes hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 203 kor. 90 fill. tőke követelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében az 1881. évi LX. t.-cz. 144. §-a alapján és a 146. és 167. értelmében a dévai kir. törvényszék, a dévai kir. járásbíró-
ság területén levő Déva városában fekvő a dévai 175. sz. tjkvben A + 1 rsz. 500, 501 hrszra 1466 kor., 2 r. 1871

hrsza 104 kor., 4 r. 2191. 2192 hrszra 61 kor., 5 r. 2215. 2216 hrszra 232 kor., 6. r. 2260 hrszra 44 kor., 7 r. 2286. 2287 hrszra 203 kor. A dévai 539 sz. tjkvben térhaszon-
élvezeti jog A + 1 r. 1568 hrszra 592 kor., 2 r. 2100 2101. 2102 hrszra 109 kor., 3 r. 2189. 2190 hrszra 65 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árve-
rést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1901. november hó 13. napjának d. e. 9 órákor a tkvi hatóság árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

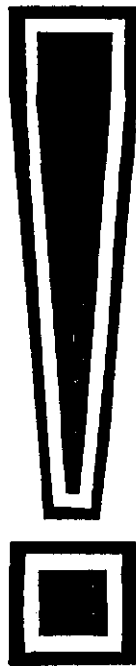
Árverezni szándékozók tartoznak 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333 szám a. kelt igazságügy ministeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékké-
pes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. törvényszék tkvi. hatósága. Déván, 1901. július hó 6-án.

FÁBIÁN,
kir. tszéki bíró.

**Insertiuni și reclame cu
prețuri moderate se pri-
mesc la administrația foii
= „Bunul Econom”. =**

În timpul de vară

este mai consult, a
te aprovisiona, a-ți
completa și per-
fecționa diferitele
tipărituri.

Efectuiri de tipări-
turi moderne, fru-
moase și prețioase

se asigură prin

„Minerva” inst. tipografic,
societate pe acții în Orăștie (Szászváros).